

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

17. november 2013

NEDELJA	33. MED LETOM
17.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Terezijo in Alojza Ježovnik, obl.</i> <i>ob 10h za +Marijo in Rudolfa Veber ter Bernarda Jovan, obl.</i>
Ponedeljek	Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla
18.11.	<i>ob 18h za +Otmarja Žibret, obl.</i>
Torek	Matilda
19.11.	<i>ob 7h za +Franca Topolšek</i>
Sreda	Edmund
20.11.	<i>ob 7h za +Vinka in Marijo Ramšak</i>
Četrtek	Darovanje Device Marije
21.11.	<i>ob 8h na Pernovem za +Šimeta Debelič, obl.</i>
Petek	Cecilija
22.11.	<i>ob 18h za rajne Tepežove</i>
Sobota	Klemen
23.11.	<i>ob 7h za +Frančiška Grobelnik, obl.</i>
NEDELJA	JEZUS KRISTUS, KRALJ VESOLJSTVA
24.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Antona, Ano in Jožeta Veber, obl.</i> <i>ob 10h za +Franca Novak, obl.</i>

* V nedeljo (24.11.), na slovesni praznik Kristusa Kralja vesoljstva, bomo obhajali tudi sklep Leta vere. Osrednje škofijsko slavlje bo v celjski stolnici, ko bo v nedeljo popoldne od 14. ure dalje priložnost za spoved, ob 14.30 molitvena ura, nato slovesno somaševanje, med katerim bomo obnovili krstne obljube in prejeli popolni odpustek. Posebej vabljeni člani ŽPS, cerkveni pevci in drugi sodelavci pri bogoslužju, da sodelujete na tem škofijskem slavlju. Parkirate na parkirišču južno os železniške postaje v Celju.

OB 33. NEDELJI MED LETOM

»Prišli bodo dnevi,
v katerih od vsega tega,
kar vidite, ne bo
ostal kamen na kamnu,
ki bi ne bil razrušen.«
Izdajali vas bodo celo
starši in bratje in
sorodniki in prijatelji
in nekatere izmed vas
bodo izročili v smrt;
in vsi vas bodo sovražili
zaradi mojega imena,
a še las z glave
se vam ne bo izgubil.
S svojo stanovitnostjo
si boste pridobili
svoje življenje.

(Lk 21,6.16–19)

Lk 21,5–19

BOG NE IGRA NA KARTO STRAHU

Duhovno ozračje je pogosto nabito s pričakovanji nečesa novega, posebnega in usodnega. To se je dogajalo vso zgodovino. Znano je na primer, da je Krištof Kolumb ob koncu 15. stoletja poznal vso tedanjo apokaliptično literaturo in je okoli leta 1500 pričakoval konec sveta. Svoja pomorska potovanja je razumel kot zadnji veliki krščanski misijon. Podobno so v 16. stoletju povsod videli Antikrista, ki naj bi nastopil pred bližnjim koncem: protestanti so ga prepoznavali v papežu, katoličani v Martinu Lutru in drugih začetnikih reformacije.

V 18. stoletju so razlagali nasilje in grozote francoske in ameriške revolucije kot znamenja skorajšnjega konca. V vsakem stoletju torej ljudje najdejo kaj novega. Ob tem tudi katoličane vedno znova begajo ljudje z apokaliptičnimi napovedmi. Ob vsem tem pa nas Lukov evangelij opozarja: »Glejte, da se ne daste premotiti! Mnogo jih bo namreč prišlo z mojim imenom in bodo govorili: ‚Jaz sem‘ in ‚Čas se je približal.‘ Ne hodite torej za njimi! Ko pa boste slišali o vojskah in uporih, se ne ustrašite« (prim 21,8–9).

Nikjer v Svetem pismu ne najdemo strašnja ljudi, čeprav je tega bilo precej v vsej zgodovini krščanstva, zlasti v pridigah, slikarijah in drugih umetniških izrazih. Vsi demagogi tega sveta si pomagajo s strahom.

Zato se mi zdi nadvse pomembno, da Jezus nikdar ne igra na karto strahu. Pač pa želi zbuditi v človeku tisto, kar je v njem najboljšega in najplemenitejšega: to pa ni strah, ampak ljubezen, zaupanje, prijateljstvo, iskanje sreče in smisla. Bog zagotovo ne želi prestrašenih ljudi, ampak trezne, pokončne, pogumne, delovne, upanja in veselja polne ljudi!